

ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ,

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

ΔΟΥΤΑΡ. ΟΝ ΕΙΡΗΝΟΥΠΟΛΕΩΣ. 'Εκκλησιαστικά είδησις (Περί έκλογής πατριάρχου—Τὰ τρισρακοστά τοῦ π. Γεωκκίμ—Δύο σύμματα—Κατωαρίας—Μαγλενδῶν—Δημοπρασίαι—Μετρῶν—Πρόεδρος Ἐπιθερίας—'Αντιπρίσμποι—'Απόδείξεις τοποτηρητοῦ—Ἐμῶρης). 'Ελλάς. 'Εκπαιδευτικά (Παγγελικὴ σχολή—Γ. Βασιλειδῆς—Τὰ ἐν Φιλίππουπόλει διδασκαλεῖα—Σχολεῖα Τούλτσας). 'Αρχαιολογικά (ψηφίσματα ἐν Σέρραις). Βιβλιογραφία ('Αθήναιον—'Ιστορία τηλεγράφου—Κοράνιον—Κλεις Πατρολογίας καὶ Βυζαντινῶν συγγραμμάτων). Πολιτικόν Δελτίον. Εἰδοτοίησις.

Ἐυχαριστίας ἐπιμαρτυρούμεν καὶ διὰ τοῦ «'Ανατολ. Ἀστέρος» τὸν ὑπὸ τοῦ εὐφραδοῦς ἀγ. Εἰρηνοῦπόλεως κ. Φωτίου ἐκφωνηθέντα ἐν Πριγκίπων ἐπιπέδου λόγον ἐν τῇ κηδείᾳ τοῦ νέου Ι. Δ. Καλδουκί ρέση.

§ ἃ. Ἡ θ. λιβερὰ καὶ σπαραξικάρδιος ἰδέα ὅτι θάνατος πρόωρος καὶ ἀρήρπασεν ἀπὸ τῆς ἀγκάλιας τοῦ πατρὸς, τῶν ἀδελφῶν καὶ τῶν συγγενῶν σου φηλέτατε Ἰωάννη, εἰς καιρὸν ὅτε λαμπράδες γάμων καὶ στέφανοι ἐπεριεπὶ τὰ εὐπρεπέλωται διὰ αὐτὸ, ὅστις ὡς ἀγγέλων καὶ εὐδαιμονίας ῥόδων τῆς ἀνοξέως ἀπόλειψας τὸ λαμπρὸν σου χρώμα, ἐμαράνθη καὶ ἔπεσας εἰς τὴν γῆν, ἐνθυμίζει μοι τὸ ἱερὸν ποτό τῆς Γραφῆς λόγων: «Πᾶσα σὰρξ, ὡς γόρτος καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος γόρτου ἐξηράνη ὁ γόρτος καὶ τὸ ἄνθος ἐξέπεπεν. Ἄνθ' θὰ ὑπάρχον ἀληθινοῦ πατρὸς ἵνα παραβῶσι τὸ σποδὸν ἀληθινοῦ τῆς καρδίας τοῦ δεσποχόου πατρὸς καὶ τῶν ἀδελφῶν σου, ἔάν μὴ ἡ χαριστηρῆουσα αὐτοῦ ἐπιθέσει ἐμετράλα τῆς ἀλλήλων καὶ ἐπέπτε τὴν ἰδέαν δι, ἐλ καὶ ἐχωρηθῆς ἀπ' αὐτῶν σωματικῶν, ἔφη θμως πνευματικῶς μετ' αὐτῶν, καὶ ἡ ἀγαθὴ περὶ σοῦ ἐλπὶς μὴ ἐπέγει τὸ γλυκερώτερον βάλσαμον εἰς τὴν σπαρασσόμενην ἤδη καρδίαν των. Ἐπιτορ ἀγαθὴ περὶ σοῦ ἐλπὶδα, διδοὶ καθὼς ἡ ζωὴ σου, ὅταν ἦτο ἡ ἀνθοδόμη μικρὰ μὲν, π. λην' ἐκ τῶν εὐδαιμονίων ἀνθρώπων τῆς καλῆς ἀνατροφῆς, τῆς χρυσια-

νική ἀπώλετος, τῆς νίκης ἐπαλαΐς, τῆς ἀδίκου φιλοπορίας, τῆς ἀθώας συμπεριφοράς καὶ τῆς ἀγγελικῆς πολιτείας σου. οὕτως ὁ θάνατός σου δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ἡ ἀρχὴ ἀπολαύσεως τῶν στεφάνων, οἵτινες ὀφείλονται ὡς μισθὸς εἰς τὰ λυμπία σου ταῦτα προτερήματα.

§. 6. Ὁ θάνατος τοῦ εὐσεβοῦς, ὡς ὁ προκείμενος θεανίας, ὁμιᾶται πρὸς τὴν προεφύτιον ἰδέα μεγάλης πταιγύψεως, ἥτε ὁ βουθραπὸς κατακλινομένης ἐπὶ τῆς στρωμνῆς αὐτοῦ ἀποτείνουσαι τὴν κόπουν τῶν ἐργασιῶν ἡμερῶν καὶ ἀποβλέπεται ἐνθυμῶνως ἀνεργηρεντόν τινά ἀγαλλίλλαιον ἐν τῇ προσδοκίᾳ ὅτι μικρὸν ὄσον καὶ ὁ κώδων θέλει καλέσει αὐτὸν εἰς τὸν ταῶν τοῦ Κυρίου, ἵνα ἐις τρωγήση εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῆς πνευματικῆς ταύτης ἐορτῆς. Ἐὰν ἡ κτίσις ἦναι τὸ μέγα ποτήριον τοῦ Θεοῦ, ἵνα ἰκάστη σφαῖρα τῶν ὄντων ἀποτελῇ ἕδιον ἕσμα τοῦ μεγάλου τοῦτου ποιήματος, οἱ ἀγῶνες ἐν τῇ εὐσεβείᾳ, οἱ τυγθήμερα κόποι πρὸς ἀπόκτησιν γνώσεως ὀφελίμων, ἡ ἀοκίος πικρὰ καὶ μιλῆτη, ἡ ὀμοσθηρὴ πρὸς παρρησίαν τῶν μέσων, δι' ἧν συντηρεῖται τὸ σῶμα καὶ προάγεται ἡ ἀνεργητικὴ μέσσοσις. ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν πλησίον, καὶ πᾶσα ἐν γένει ἀρετὴ εἰναι ὁ ἀτεμικὸς ἦμος, τὸν ὅποιον ἠτοίμασεν ἵνα ψάλη ὁ ὁμόφρων οὗτος νῦν ἀπογενεῖας εὐσεβοῦς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν πρωτοτόκων. ὅτι ἡ ἐορτή ἀπὸ τῆς κλήσεως καὶ αὐτῶν ἀπὸ τῆς κλήσεως τοῦ ταύτου. Ὁ θάνατος αὐτοῦ, μικρὸν τοῦ νὰ προτρέψῃ ἡμᾶς εἰς συνταξίαν Ἱερουσαλὴμ, ἐμὴ ἀλλ' ἐπὶ ἐναντίας, εἰς τὸ στόμα ἡμῶν συγχαρητήρια, καὶ ἐπιμίλλει ἡμᾶς αὐτοῖς τοὺς λόγους τοῦ Σολομώντος: « Ἀδελφίδός μου, λέγει ἐκεῖνος, κατέβη εἰς τὸν κήπον αὐτοῦ, εἰς γαῖλας τοῦ ἀρώματος, ποιμαίνων ἐν κήποις καὶ συνιλέγων κρῖνα» κατέβη ὁ θεοφραπὸς Ἰησοῦς εἰς τὴν ἐπί τῆς γῆς Ἐκκλησίαν, κρατῶν εἰς χεῖρας τὰς γαῖλας τῶν πνευματικῶν χαρισμάτων, τῶν προωρισμένων διὰ τοὺς κτιστοὺς, ὅσοι διὰ τῆς ἀθώας ἐμῆλλον νὰ ἀποκλινοῦσι περὶ ἑαυτοὺς ὀσμὴν ἀγαθῶν καὶ ἀκροκλιώτου ὄντος. ἀρτίζεται εἰς τὰς ἀρετὰς τῶν ἀκολούθων του, καὶ συνιλέγων αὐτοῦ ὡς κρῖνα, τοὺς φέρει εἰς τὴν ἀνθοδόχον τῆς αἰωνιότητος. Καὶ τὸ κρῖνον ἀγνότερον τῆς ζωῆς τοῦ προκρινένου; Ἐνθυμοῦνται εἰσέτι αὐτὸν, ὅσοι μετ' αὐτοῦ συνεισποῦν δάκρον, εἴτε ἐν Ἀθήναις, εἴτε ἐν ταῦθα, εἴτε ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κόσμου, ὡς εἰς μέγα μοναστήριον τῶν ἀριστοτεχνημάτων τῆς ἀνωθεν σοφίας ταύτης τὴν σφίλαν εἰσέτι συμβουλοῦ ἀγαθῶν τοῦ φίλου, ταύτην ὄντων τῶν κρῖνων καὶ ἀντιλήτορα ὅθεν ἀποσταμιέων εἴτε διηρῶν, ἀλλήλους καὶ ὁραίων ἐγγράφῃ εἰς τὴν ἀμνηστον γαλῶσαν τοῦ Παύλου, ἢ τὰς νεωτέρας ἀγγλικῆν, γαλιλικῆν, καὶ γερμανικῆν, ἢ ἀριστοκράτειαν καὶ ἄλλω, παρῆγεν ἑαυτὸν τῶν ἐπιμελοῦς μαθητοῦ, τῶν ἡρωϊκῶν, φίλου προσφιλοῦς καὶ νῦν φιλοσοφῶν καὶ ἐδνημόνως

σε τοὺς γοῦν καὶ πρὸς τοὺς διδασκάλους του, τοὺς ὁποίους ἐτίθει καὶ ἰσθῆτο ὡς ἄλλους γεινήτορας.

§. 7. Ταῦτα, φιλῆτε Ἰωάννη εἰς σὲ μὲν ὡς τὸ τελευταῖόν μου τῆς γῆς χαίρει εἰς τὸν πατέρα, τοὺς ἀδελφούς καὶ φίλους σου βάλωσάν τι παρερυσθίας εἰς δὲ τὸ εὐσεβοῦς καὶ ἐκλεκτόν το ἀκροκλήριον ὡς δικαιοσύνη τῆς εὐγενεσπεποῦς αὐτοῦ προθυμίας, ἴθεός τοῦ νὰ τιμήσῃ τὴν σὴν κηλίαν καὶ νὰ κρῆξῃ μετ' ἐμοῦ: ἡσυχία σου ἡ μνήμη, αἰωνία σου ἡ μνήμη, αἰωνία σου ἡ μνήμη.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ πατριάρχου ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ τῆς ἐπαρχίας τὰ ἑξῆς:

Ἦδη ἀναζητεῖται ὁ κατάλληλος πατριάρχης· ἀλλ' οὐδεὶς ὁμοίως τὰ ἀληθῆ γνωρίσματα τὰ συνιστῶντα τὸν κατάλληλον. διότι ταῦτα ἐγκαινῶνται ἐν τῇ καρδίᾳ μᾶλλον ἢ ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τοῖς λόγοις καὶ ταῖς τῷ ψιμύθιον φερούσαις πράξεσι τιμῆ καὶ ἀνταπαρνήσει καὶ φιλογενεῖα καὶ εὐσεβείᾳ. Ἀπαιτεῖται ἄλλος τις τρόπος τοῦ ἐξουδετερωῦσαι τὴν ἰσχὺν τῆς μεμνημένης ζύμης, τῆς ζύμης, τῆς ὁποίας οἱ χυμοὶ καταξηραίνονται πᾶσαν ἰκμάδα καὶ ζωτικότητα τῆς ἀληθοῦς ἀποστολῆς ἡμῶν τὸ καθ' ἡμᾶς διεκόντων, οὐ μόνον τῶν ἐκ τῶν τοῦ Κλήρου, ἀλλὰ καὶ τοῦ λαϊκοῦ στοιχείου, ὅπερ μᾶλλον ἐνασμενίζεται νὰ κληθῇ τὴν ἐν τοῖς λόγοις ἐπίδειξιν τῶν ὑποσχάσεων ἢ ἀπαιτεῖν τὴν πρακτικότητα, δι' ἧς καὶ μόνης δύναται νὰ ἐποικοδομήσῃ τὸ ἐποικισμὸν, ὅπερ ἐπίσταται τὸ ἔθνος ἀπαιτεῖται, λέγω, ἀννοησοῦμεν καλῶς ὅτι, ἐνόσω συναυλιζόμεθα λαϊκοὶ καὶ κληρικοί ἐν τῷ ἀτομικῷ συμφέροντι, εἴτε λόγῳ ὕλης εἴτε λόγῳ μετριοτιμίας καὶ ὑπερηχῆς κοσμικῆς, οὐδέποτε προσπελάσομεν πρὸς τὸ σκοπούμενον. Οὐδεὶς αἰσθάνεται τὴν αἰσχύνην, ἐπικλήθηται ἐφ' ὅλου τοῦ ἔθνους, ἢ μᾶλλον, δικαίῳ τῷ λόγῳ, τῶν ἀξιούντων ὅτι ἀποτελοῦσι τὸν ἱερὸν κύκλον τῶν ταύτων φερόντων λαϊκῶν καὶ κληρικῶν καὶ διαπόντων τὰ τῆς κληρίας καὶ τοῦ ἔθνους ἡμῶν.

Ἀπὸ τοῦ 1863 ἐτέθησαν οἱ λεγόμενοι ἐθνοσωτήριαι κανονισμοὶ εἰς ἐνέργειαν· καὶ ὁμοίως καὶ αὐτοὶ οἱ τύποι τῆς ἐφαρμογῆς, οἱ ἡ εὐσία πρὸ πολλοῦ ἀπέδρα ἐκατμιοθεσία, δὲν φυλάττονται. ἡμεῖς σεβασμοῦ πρὸς τὸν νόμον· ἀπώλεια κοινωνικῆς εὐστα-

θείας, βαρβαρότης, ἀτιμία, διαφθορά καὶ ἀσέβεια καὶ τὰ τῶν παραπλήσια, τοῦτο πανθαμολογείται ὡς πρεῖν τῆς παγκοσμίως τῶν ἐθνῶν ἱστορίας, καὶ οὐδεὶς τολμήσει ἀντιπεῖν. Γράψοντα σχετικῶς ὑπὲρ τῶν ἐν λόγῳ κανονισμῶν, δὲν ἐνόησαν οἱ κανονισμοὶ οὗτοι εἶναι ἀντιεῖοι τῆς ἐπωνυμίας πολλοῦ γινώσκοντι. Καὶ παραλείπων τὰ πολλὰ, ἐφίστημι τὴν προσοχὴν τῶν διαφερομένων ἐπὶ τῆς ἐξῆς σκελετώδους γνώμης.

Ἐνόσω αἱ ἐκλογαὶ τοῦ τε πατριάρχου καὶ τῶν ἀρχιερέων γίνονται ὡς ἄχρι τοῦδε, οὐδέποτε διορισθήσεται πατριάρχου τοιοῦτος καὶ ἀρχιερεῖς τοιοῦτοι, εἰ ἐπιθυμῆι τὸ εὐσεβὲς ὁμογενῶν πλήρωμα· καὶ ἐνόσω ἢ κατὰ καιρὸν ἡ σύνοδος γὰρ μένη περὶ τὸν πατριάρχην, δὲν εὐθύνεται ὡς συμπύκνωμα ἐνώπιον τῆς σεδαστικῆς κυδερνήσεως καὶ τοῦ ἔθνους, ἀλλὰ βαλλομένη μάλιστα ὑπὸ τοῦ πατριάρχου, ὡς εὐθυνομένου αὐτοῦ, οὐδέποτε ἀναίτελεῖ τὸ φῶς τὸ φωτίζον καὶ ζωοποιεῖν παρ' ἡμῖν.

Διορισθῆτω πατριάρχης ἀνεύθυνος, σύνοδος ἐκλεγομένη τῶν κατ' ἐπαρχίας ἀρχιερέων κατὰ τμήματα συνεννοουμένων εὐθυνομένη. Ἀρθῆτω ἐκ τῶν πατριαρχείων ὁ ὀλέθριος ἡρώδης τῶν κατηραμένων μεταθέσεων, ἐκτὸς ἀνάγκης, προβλεπόμενος ὑπὸ τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων. Ἀρθῆτω ἡ κατάρατος ἐπιβολὴ τοῦ εἰσκηνοῦσθαι τὰς κατὰ τῶν ἀρχιερέων ἀναφορὰς, ἀπομνημονεύμας παρὰ τῶν Χριστιανῶν, καταραδιουργουμένων ὑπὸ τῶν πυχιδιωτικῶν ἢ δημοκόπων, ἢ ἀξιούντων ἵνα ὑπέκλινον τὰς ἀλήθειαν αὐτῶν οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ τεθήτω ὅρος ὅπως ἐν ταῖς περιπτώσεσιν οἱ κατηγοροὶ ὀρίξωσι τὰς τῆς ἀποστολῆς τῶν ἀρχιερέων παρεκτροπὰς κατ' εἶδος, ἐρωτᾶται ὁ κατηγορούμενος δέχεται ταύτας, ἢ ἐπιθῆ μὴ νὰ δικαιοθῆ. Ἄν τὸ πρῶτον ἀρνηθῆται, τότε ἀμέσως νὰ πύληται καὶ οὐδέποτε διὰ βίου νὰ εἰσθῆται ἐπαρχίας· ἐάν ζητήσῃ τὸ δεύτερον, τότε οἱ πρωτοκλήτοι τῆς ὑποκινήσεως καταρραδίως νὰ δικαιοθῶνται κατ' ἀτιμίαν τῶν συγκατηγόρων μετὰ τοῦ ἀρχιερέως καὶ δεινῆς δικαιοσύνης κατὰ χῶρον, λαμβανόμενων ὑπ' ὄψιν τῶν ἐξουσιῶν τέρωθεν, ἄπερ ἀποτίσει ὁ καταδικασθόμενος, εἴτε ἐνεργῶς ἢ ἐναγόμενος.

Ταῦτα, ὡς εἶπον, θεωρῶ ἀναγκαῖα εὐσεβῶς, καὶ ταῦτα ἔλθουσι νὰ θέσωσιν εἰς ἐνέργειαν αἱ ἐπιτηθεύουσες τὴν εὐαγγελίαν τῶν καθ' ἡμᾶς.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἄλλης τινὸς ἐπαρχίας :

Ἐὰς προσέξωσι καλῶς οἱ ἐκλογεῖς, ἰδίως δὲ οἱ μέλλοντες ἐκ τῶν τοιῶν τὸν ἕνα ν' ἀναδείξωσι πατριάρχην συνοδικῶν, νὰ ἐπιμελεθῶσι τὴν φορὰν ταύτην ἀληθῶς τὸ πανάγιον Πνεῦμα καὶ θέσωσιν ἐπὶ τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου οὐχὶ σικάν πατριαρχικῶν, ἀλλ' ὄντως πατριάρχην. Δὲν μὲ λανθάνει ὅτι ἐπὶ τῶν διατυπῶν ἀριθμοῦνται οἱ διὰ τὴν θέσιν ταύτην ἀλλὰ τοῦλάχιστον ἐκλεξοῦσι τὸν μᾶλλον ἀξίον καὶ ἱκανὸν νὰ ἐκτελέσῃ τὰς ἀρμοδίας τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος καὶ ἐπουλώσῃ τὰς χαίρας τῆς Ἐκκλησίας πληγὰς.

Τὰ τεσσαρακοστὰ τοῦ ἀειμνήστου πατριάρχου Ἰωακείμ ἐγένετο ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ, κατὰ τὴν γενομένην προειδοποίησιν, μετὰ τῆς δεούσης ἐκκλησιαστικῆς τάξεως· καὶ ἡ μὲν ἐκτελέσθη ὑπὸ τῶν σεδασμ. συνοδικῶν, ἡ τοὶ τοῦ πανιερωσ. ἀγ. Ἐφέσου, τοποτηρητοῦ, προεξάρχοντος, καὶ τῶν μητροπολιτῶν Ἡρακλείας, Κυζίκου, Χαλκηδόνος, Δέρκων, Τυρνόβου, Δημητριάδος καὶ Φαναριοφερσαίων, καθὼς καὶ τοῦ σεδ. ἀγ. προσέδρου Διδυμοτείχου, καὶ τοῦ ἐπισκόπου Μοσχονησίων, τῶν μητροπολιτῶν Νικημηδείας καὶ Γρεβενῶν ἀσθενοῦντων. Λόγον δὲ καταλλήλον ἀπήγγειλεν ὁ διακεκριμένος ρήτωρ τῆς Ἐκκλησίας ἀγ. Εὐγενίου πόλεως κ. Φώτιος.

— Τὴν παρελθούσαν παρασκευὴν συνήλθον ἐν τοῖς πατριαρχείαις τὰ δύο σώματα ὁμοῦ· ἦτε ἡ Σύνοδος καὶ τὸ Μ. Συμβούλιον.

— Ἐκ τηλεγραφήματος τοῦ σεδ. ἀγ. Καισαρείας πρὸς τὴν Μ. Ἐκκλησίαν ἐγνώσθη ὅτι τὴν 13^{ην} τρ. μηνὸς ἐφθάσεν ὑγιῶς καὶ αἰσίως εἰς Καισαρείαν.

Περὶ τοῦ μητροπολίτου τούτου γράφει ὁ «Νεολόγος» ὅτι, ἀμεταβιβίων εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ, ἐληστεύθη καθ' ὄδον ὑπὸ Κιρκασίων, ἐξασφραλισάντων αὐτὸν τὴν Α. Σ. ἀπὸ πάσης ἐνδεχομένης περαιτέρω ἐνοχλήσεως». Ἀγνωσθῆσαν κατὰ πόσον ἐχεται ἀληθείας ἢ εἰδήσεις αὐτῆ.

— Καθ' ὅς ἐλάβομεν πληροφορίας, ὁ ἀγ. Μογλενῶν εἶχε προσβληθῆ ὑπὸ δεινοῦ τύφου πρὸ ἡμερῶν, διατελέσας ἐπὶ 15 ἡμέρας εἰς φρενητιώδη κατάστασιν. Κατόπιν ἐλαβεν ὑρεσιν ἢ ἀσθενείαν αὐτοῦ· ἀλλὰ, δυστυχῶς, φαίνεται, ὅτι ἡ φρενητιώδης κατάστασις οὐδεμίαν ἐλαβεν ὑρεσιν, καὶ μετὰ τὴν ἐκ τῆς ἀσθενείας ἀνάρρωσιν.

Ἐξ ἄλλου δὲ τηλεγραφῆματος ἐκ Πελαγονείας ἐγνώθη ὅτι μητροπολ. Μογλενῶν κ. Γερμανὶς ἐπαθε διανοητικῶς.

— Ἡ δὲ ἀ τὴν τετάρτην (20 τρ. μ.) ἀγγελεθεῖσα δημοπρασίᾳ τῆς περιουσίας τοῦ πατριάρχου Ἰωακείμ ἀνεβλήθη διὰ τὴν προσεχ. τετάρτην, 27 τρέχοντος.

— Ὁ πανιερ. ἁγ. Μετρῶν κ. Δοσίθεος, ἕνεκα τῆς πασχούσης αὐτοῦ ὑγείας, ἀδεία ἐκκλησιαστικῆ ἀφίκετο ἐνταῦθα.

— Ἀφίκετο ἐνταῦθα ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ὁ σεβασμιώτατος ἁγ. πρόεδρος Σηλυβρίας κ. Κύριλλος ἀδεία τῆς Μ. Ἐκκλησίας, ἕνεκα τῆς πασχούσης αὐτοῦ ὑγείας.

— Ἀντιπρόσωπος τῆς ἐπαρχίας Καισαρείας διωρίσθη ὁ κ. Χασιτάκης Βαγιάνης· τῆς Προύσης, ὁ κ. Δ. Γενίδουνας· τῆς Βίρνης, ὁ κ. Γ. Ἀποστολίδης.

Ἐστάλη ἐκ τῶν πατριαρχείων ἡ παρὰ πόδας ἀπόδειξις πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους καὶ ἐνορίτας τῶν τῆς πρωτευούσης ἐνοριῶν ἡ παρελθὼν σαββατον, ἀφορῶσα τὴν ἐκλογὴν ἐνοριοκῶν ἀντιπροσώπων πρὸς ἀνάδειξιν τῶν δύο τῆς πρωτευούσης ἐκλογέων τῆ προσεχῶς γενησομένη ἐκλογῇ τοῦ νέου πατριάρχου.

Τιμιώτατοι ἐπίτροποι καὶ λοιπὴ χρίσμιτι συνενόριται εὐλογητῶν Χριστιανοί, κάτοικοι τῆς ἐνορίας. . . τέκνα ἐν Κυρίῳ ἡμῶν ἀγαπῆ χάρις εἶη ἡμῖν καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ. Ἐπειδὴ εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν τῆς προσεχῶς ἐκλογῆς τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου θέλουσιν ἀντιπροσώπων, κατὰ τὸν κανονισμόν, τὰς ἐνορίας Πόλεως, Γαλατῆ καὶ Καισαρείας, διὰ ταῦτο γνωστοποιῶντες προτρέπομεθα ὑμᾶς, ὅπως αὐριστικῶς κυριακῆ συνελθόντες ὁμοῦ ἐκλέξητε ἀντιπρόσωπον τῆς ἐνορίας ὑμῶν ἐκ τῶν εὐπολητοτέρων συνενοριτῶν ὑμῶν, ὅπως τῆς κραταιᾶς βασιλείας, καὶ ἐφοδιάσαντες δι' ἐπιτήρου ἐνοριακοῦ γράμματος ἀποστείλατε αὐτὸν ἐξ ἅπαντος εἰς τὰ πατριαρχεῖα τῆ προσεχῆς κυριακῆ, ἡτοιμῶς καὶ τοῦ τρέχοντος μηνός, περὶ τὴν πέμπτην ὥραν ταυριστικῶς, πρὸς ἀνάδειξιν τῶν ὡς εἴρηται, δύο ἐκλογέων. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ ἡ ἀσπίς ὑμῶν ἐπιτροπῶν.

ἠμοῦ, σεπτεμβρίου.

Ὁ τοποτηρητὴς τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου.

† ΒΦΕΣΟΥ ΑΓΑΘΑ ΓΓΕΛΟΣ.

Ἀναγιγνώσκωμεν ἐν τῇ Πρασίῳ. ἀφαικῶδες καὶ ἀποτρόπαιον κακούργημα διεπράξα τὴν 1 καὶ 1)2 μ. μ. τῆς 15 ἐν τῇ ἐσχ. μητροπόλει κατὰ τοῦ προσώπου τῆς Α. Σ. τοῦ ἁγ. Σμύρνης κ. Μελετίου. Ὁ διαβήτης κακούργος Γεώργ. Σβέτσος προσήλθεν εἰς τὴν μητρόπολιν, συνοδευόμενος ὑπὸ τριῶν ἀγνώστων καὶ ἐζήτησεν ἀδειαν γάμου δυνάμει τῆς ἐπομένους ἀποδείξεως.

α. Σ. ἁγ. Σμύρνης, οὗς προσκυνῶ μετὰ τὸ ἀνῆκον σέβει. ἀλλὰ τὸν ἐπιφέροντα τὸ παρὸν μετὰ δώτατε μίαν ἀδειαν γάμου διὰ τὴν Καρόλακτον Ἰωάννου Σείτην νὰ συζευχῆ τὴν Πολυξένην θυγατέρα Τζαννῆ, ἀμφότεροι εἰς τὸ γάμον, καὶ ὁ γάμος ὅτι γίνῃ ἐντὸς τῆς Σμύρνης, δεκ. ἐχει τὴν ἀδειαν καὶ ἀπὸ ἡμᾶς ὅποιος ἱερῶν ἢ τοῦ στεφανώτη. ἐν Βουτσᾷ, τὴν 15 αὐγούστου 1878.

(Ἰ. πογ.) Ἀρχιμανδρίτης ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ.

Ἡ Σ. του, ἐκπλαγεῖσα ἐπὶ τῇ ἡμερομηνίᾳ τῆς ἀποδείξεως, φρονίως χρονολογίαν πρὸ ἐνὸς μηνός, ἀπέρησεν ἐπὶ τῷ ὅτι μελλόνουσι ἐκ Βιθυνίας προσήρχοντο νὰ στεφανωθῶσιν εἰς Σμύρνην, καὶ ἔχουσα ὑπὸ ὄψιν τὰ προηγουμένα τοῦ κομισάντος τὴν ἀπόδειξιν, ὑπωπτεύθη, καὶ δικαίως, ὅτι ἐπρόκειτο περὶ κλεψυγαμίας καὶ ἐζήτησε νὰ προσέλθωσιν εἰς τὴν μητρόπολιν οἱ μελλόνουμοι. Τότε ὑπολαβὼν ὁ Σβέτσος εἶπεν ἰταμῶς· «ἐγὼ ἐγγυόμαι», εἰς δ' ἡ Α. Σ. ἀπήντησεν ὁμοίως· «ἀνὴρ πᾶντες τὴν νὰ ἐξετάσῃ». εἰς ταῦτα ὁ Σβέτσος ἀπήντησεν ὁμοίως· «ἀνὴρ πᾶντες τὴν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐζήτησε πρὸς τοῦ γραμματέως τὴν ἀδειαν. Τοῦ γραμματέως ἀπατήσαντος, ὅτι τὰς ἀδείας ἐκδίδει ἡ μητρόπολις, ὁ δολοφόνος ἀναπάσας μάχαιραν ἐτίμα αὐτῶν δειδὶ καὶ τὴν μητρόπολιν, ὅπως ἀναπαύσῃ, ὅστις πρὸ λαβῶν χυα», ἀνέκραξε καὶ ὤρμησε κατὰ τοῦ γραμματέως, ἀδὲν θέλω σένα, ἐξέπῃδῃσε τοῦ δωματίου, ὅτε ὁ κακούργος, ἀναφωνῶν, «ἀνὴρ πᾶντες τὴν ἐν εὐρὴν ἰστάμενον, ἀρέσως δ' ἐνέπῃδῃσεν αὐτῷ τὴν μάχαιραν. Τὰ πλατῆα φορέματα ἐκόλυσαν τὴν μάχαιραν νὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ δέρματος, ἀλλ' ὁ κακούργος κατενεγκῶν τρία ἀλλεπάλληλα κτυπήματα, ἐπᾶνεγκεν αὐτῷ ὑπὸ τὸν ἀριστερὴν μαστὸν βαθεῖαν πληγὴν. βάθους β' ἑκατοστομέτρων.

Ὁ γραμματεὺς τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς μετὰ τοῦ ἱεροδρακονίου Μανασσῆ ἐστρεψαν πρὸς σωτηρίαν τοῦ μητροπολίτου, ὅστις, διεκφυγὼν τὰς χεῖρας τοῦ κακούργου, ἐξέπῃδῃσεν εἰς τὸ συνοδικόν. Ὁ δολοφόνος, πάλιν τὴν μάχαιραν, ἀπεμάκρυνε τοὺς εἰς σωτηρίαν τοῦ μητροπολίτου σπεύσαντας καὶ καταφθάσας ἕτερον τραῦμα ἀτήσαντον ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὠμοπλάτης καὶ εὐθὺς ἀμέσως ἕτερον ἐπὶ τοῦ δακτυλοειδοῦς μὲς τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος, συνάμα δὲ κατέκρε τὸν ἀριστερὸν αὐτοῦ βραχίονα. Μετὰ τὸ κακούργημα τοῦτο ἐστράπη ὄψις εἰς φυγὴν ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῶν συντρόφιόν του, οἵτινες, διακρούσης τῆς φρικῶδους ταύτης τολ-

νης, επέβη τὰς ἐξόδους τῆς μητροπόλεως, διήλθε τὸ ἀγιοταφικὸν μετόχιον καὶ ἐφθάσεν εἰς τὴν προκουμαίαν, ὅπου ἐπέβη ἀκατίου πρὸς μεταβαῖν εἰς Περαιάν. Εἰς τὰς φωνὰς κενότῳτε τὸν δεσπότην, οἱ ἐρέται ἠνθίσθησαν νὰ μεταφέρωσιν αὐτὸν καὶ ἐκπηδήσας εἰς τὴν ξηράν, ἔλαβε τὴν πρὸς τὴν ἀγρὰν ὁδόν, ὅτε τὰ ἔγνη του ἀπωλέσθησαν.

Τὰς πρώτας συνδρομὰς τῆς ἐπιτήρησις παρέσχον εἰς τὸν πάσχοντα οἱ ἀξιώτιμοι ἰατροὶ Χ. Βενάρδας, Μιχ. Κοτζονῆς, Ἀριστείδης Μασσανᾶς καὶ Νικ. Χριστογιαννάκης· εὐθύς δὲ κατόπιν προσήλθον καὶ οἱ ἰατροὶ Γ. Λάτρης, Φ. Δελαγραμμάτικας, Ν. Ξυδιᾶς, Τυπαλδῆς, Τ. Γιουβανώρ, Ι. Βάρδας, Μιλτιάδης, Ν. Ἐρμανουῆλ καὶ Νικολαΐδης. Παρὰ τῶ ἀσθενεῖ δὲ διενυκτέρευσεν ὁ ἰδιαιτερός αὐτοῦ ἰατρός Γ. Ἰωαννίδης.

Τὸ ἄκουσμα τοῦ φρικώδους τούτου κακουργήματος ἀλγυιανῶν ἐνεποίησεν ἅπασιν αἰσθητῶν. Ἡ Α. Ψ. ὁ τοπάρχης ἐπέπεσε νὰ προσέλθῃ εἰς τὴν μητρόπολιν καὶ ἐξετάσῃ τὰ τῆς υγείας τοῦ σептῶ ἀσθενούς, ἐξέδωκε δὲ διαταγὴν προγράψουσαν τὴν κεφαλὴν τοῦ κακούργου. Ἐπίσης προσήλθεν ὁ ἀρχηγός τῆς χωροφυλακῆς, ὃς καὶ ἔθετο εἰς κίνησιν πάντα τὴν ὑπ' αὐτὸν δύναμιν. Ἡ ἀρμενικὴ κοινότης ἀπέστειλε δύο ἱερεῖς, ὅπως ζητήσωσι πληροφορίας, ἐπίσης καὶ οἱ κ.κ. πρόξενοι ἐζήτησαν καὶ ζητοῦσιν ἐπανελεγκμένως πληροφορίας περὶ τῆς υγείας τῆς Α. Ψ. διελεύσεως καὶ πως νύκτα τεταραγμένην. Οἱ ἰατροὶ ἀπηγόρευσαν τὴν παρὰ τῶ ἀσθενεῖ εἰσοδόν, ἀπαγορεύσαντες αὐτῶ νὰ ὀμιλῇ.

Τὴν ἐπιούσαν πρῶτὴ συνήλθεν ἐν τῶ ἐπισκοπείῳ γενικὴ συνέλευσις, ἧς αἱ ἀποφάσεις διευτυπώθησαν ἐν πρακτικῶ.

Ε Λ Λ Α Σ.

Κατὰ τὴν *Παλιγγενεσίαν*, ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργός κ. Θ. Ἀκλιγιάννης παρασκευάζει τὴν ἐκδόσιν *Κυριαῆς βιβλίου*, ἐν ἧ θὰ περιλάβῃ, ὅλην τὴν ἀλληλογραφίαν καὶ τὰ διπλωματικὰ ἔγγραφα, ὅσα διεμείφθησαν μεταξὺ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀντιπροσώπων αὐτῆς καὶ μετὰ τῶν ἄλλων δυνάμεων, ἀφορῶντα εἰς τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα. Ἡ *Κυριαῆ βιβλίου*, περιέχουσα πάντα τὰ ἔγγραφα, ἑλληνιστὶ καὶ γαλλιστὶ, θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν βουλὴν, ὅπῳταν μετ' ὀλίγον γίνῃ ἐναρξὶς τῶν ἔργων αὐτῆς.

Θεωρεῖται ὡς βεβαία ἡ ἔλευσις μοίρας ἰταλικῶ στόλου εἰς τὰς ἑλληνικὰ θαλάσσας.

Ἐξέδθη ὑπὸ τοῦ διδασκαλικοῦ συλλόγου ἡ κρίσις τοῦ εἰς τὸν Νικαμῆδειον ἀγῶνα ὑποβληθέντος ποιήματος, ἀπαγγελθῆναι τῇ 25 ματοῦ 1878 ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ βαρβακείου λυκείου ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ συλλόγου κ. Δ. Γ. Πετρίδου, ὃς εἰσχητοῦ τῆς ἀγωνοδίκου ἐπιτροπείας.

ἧς γνωστὸν, εἶχε τεθῆ διαγωνισμός διὰ τὴν συγγραφὴν δοκίμου ποιήματος περὶ γεωγραφικῶν γνώσεων, τῆς ὠφελείας αὐτῶν, ὡς καὶ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν καλ. Ἐν δὲ καὶ μόνον τοιαύτης φύσεως ἀπερρίφθη.

Ἐπίσης ἐξεδόθησαν οἱ τελευταῖοι λόγοι τοῦ ἀοιδίμου Πορφυροπούλου περὶ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν ταῖς συνεδριάσεσι τοῦ ἑλληνικοῦ διδασκαλικοῦ συλλόγου,

Ἐν Σέρφ ἐβαπτίσθησαν πολλοὶ Ὀθωμανοὶ ἑλθόντες ἐκ Χίου ἐπὶ ταύτῳ. Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ παρέσχεν αὐτοῖς στέγην καὶ ἐργασίαν.

Ὁ κ. ὑπουργός τῆς παιδείας κατέβησεν ὀξειαίνως νὰ σώσῃ τὴν δημοτικὴν ἐκπαιδεύσιν ἀπὸ τῆς ὀλεθρῆς ἐπιδράσεως τῆς πολιτικῆς, ἧτις ὅλως ἀδικαιολογήτως δὲν ἄρνε κατ' ἔτος λίθον ἐπὶ λίθῳ. Οὕτως ἐξέδοτο ἐγκύκλιον, ἐκ τοῦ νόμου ἀρυσμένον, δι' ἧς τίθεται φραγμός τις εἰς τὸ μέλλον καὶ ἐμπροσθεῖται τοῦ λοιποῦ πᾶσα μετακίνησις μὴ σφαιρίζουσα εἰς τὸν νόμον, ὅστις μέχρι τούδε παρέμεινεν ἀνεφάρμοστος ἢ κατεδολιεύετο.

Διέταξε λοιπὸν τὸν διευθυντὴν τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως κ. Πετρίδον νὰ μὴ εἰσάγῃ προτάσεις περὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν δημοδιδασκάλων εἰμὴ μόνον ἐὼν σκοπιᾶσι

α) Τὴν πληρῶσιν κενῶν θέσεων δημοδιδασκάλων.

β) Τὴν ταύσιν δημοδιδασκάλων, ἧς τὴν ἀνάγκην βεβαιῶσιν ἐπίσημοι ἐκθέσεις τῶν ἀρμοδίων κλπ καὶ

γ) τὴν μεταθεσιν δημοδιδασκάλων, ἧς βεβαιῶσιν μὲν τὴν ἀνάγκην ἐπίσημοι ἐκθέσεις τῶν ἀρμοδίων, ἐπιτρέπουσι δὲ τὴν πραγμάτωσιν αἱ διατάξεις τοῦ νόμου τῆς 17 ματοῦ 1871. Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦναι, εἴαν τῆ μέτρα ταῦτα κατισχύσωσι καὶ εἰς τὸ μέλλον.

Προχθὲς ἐν τῶ πληρουμελειδικεῖῳ καταδικάσθη εἰς τριμηνον φυλάκισιν ἱερεὺς τις, διότι ἔδειρε βαναύτως τοὺς γονεῖς του.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ.

Τὴν δευτέραν ἐγένετο ἡ ἐναρξὶς τῶν μαθημάτων τῆς *Ἐναρξιακῆς σχολῆς*, τοῖσθεῖτος τοῦ νεοομισμένου ἀγιάσμου ὑπὸ τοῦ Σ. μητροπολίτου Σμύρνης κ. Μελετίου.

Μετὰ τὸν ἀγιάσμον τοῦτον ὁ νέος διευθυντὴς τῆς σχολῆς κ. Μ. Παρᾶνικας παρελθὼν ἐξεφώνησε βραχεῖαν προσλαλίαν, δι' ἧς ἐν ἀρχῇ ἤδη ὤρ. ἐχαίρειται δημοσίως ἐσθῆρος τε καὶ καθηγητὰς καὶ διδασκάλους καὶ μαθητὰς, δηλώσας ἀπλῶς πῶς μὲν αὐτὸς εἰλικρινῶς προτίθετο νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκτίθεισιν τῶν ὑψηλῶν καθηκόντων τῆς ἱερᾶς λειτουργίας εἰς ἧ ἐκλήθη ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τίνῃ δὲ παρ' τῶν ἄλλων προσδοκᾷ καὶ ἀνακατεῖ διὰ τὴν ἀκρίβειαν παραγωγὴν τ

καρ' ἡμῖν δημοσίας παιδείσεως. Μετὰ δὲ ταῦτα ἕκαστοι εὐδὲς ἐτρέφθησαν ἐπὶ τὰ ἔργα αὐτῶν.

— Ἡ ἀλληγοδιδασκαλὸς τῆς ἐν Χάσκειϊ ἑλληνικῆς σχολῆς διορίσθη ὁ κ. Γ. Βασιλειάδης. Ἡ πειρώτης τὴν πατρίδα καὶ ἐκ τῶν τροφίμων τῆς ἐν Ἰωαννίναις Ἰωσιμαίαις σχολῆς, σχολαρχήσας. Ἐσχάτω: καὶ ἐν Ἀθῶν, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ, εὐδὲν κίμων.

Διευθυντὴς τῶν ἐν Φιλιππουπόλει διδασκαλείων διορίσθη ὁ κ. Λύσανδρος Χ. Κώστας, σπουδάζας ἐπὶ πενταετίαν ἐν Γερμανίᾳ, μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐν Ἀθῆναις πανεπιστημιακῶν σπουδῶν, δακτὺν τοῦ κ. Γ. Μαυροκορδάτου.

— Τὸ δημοτικὸν ἐν Γούλταρ σχολεῖον ἤρξατο ἀπὸ τῆς 1. Ἰουλίου τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ, διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Κυριακοῦ Σαματιᾶδου· οὐ ἐστη δὲ, φιλοτίμῳ καὶ φιλομαθῶσι προνοίᾳ, καὶ παρθεναγωγεῖν. Γενήσεται δὲ ἀκολούθως φροντίς καὶ περὶ συστάσεως ἑλληνικοῦ σχολείου.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ.

Ἀπεστάλσαν ἡμῖν ἐκ Σερρών τὰ ἐξῆς δύο ἀρχαῖα ἑλληνικὰ ψηφίσματα, ὧν τὸ μὲν ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Λουισέβρυ ἐν τῇ περιουσίᾳ αὐτοῦ κατὰ τὰ 1818, ὅτε διετέλει ἐν πρίξενος τῆς Γαλλίας ἐν Θεσσαλονίκῃ· τὸ δὲ δευτέρον ἔστιν ἀνέκδοτον. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἀφ' ἑντετοιγισμένου ἐν τῷ ναοῦ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς μητροπόλεως· τὸ δ' ἕτερον, ὅπερ ἐσώζετο ὁμοίως ἐντετοιγισμένον ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς μητροπόλεως, ἠφάνισθη κατὰ τὴν ἐν ἔτει 1849 συμβῆσαν πυρκαϊάν.

Ταῦτα, ὡς τεκμήρια ἐναργέστατα τοῦ ἑλληνικωτάτου χαρακτήρος τῆς πόλεως Σερρών, δημοσιεύομεν εὐχαριστῶς ἐν τῷ Ἀσιατικῷ Ἀσπείρῳ, ἔχοντα ὡς:

A.

ΟΙ ΝΕΟΙ

Ἀρχιερεῖα καὶ ἀγωνοθέτην
τοῦ κοινοῦ Μακεδόνων
Ἀρχιερεῖα δὲ καὶ ἀγωνοθέτην
καὶ τῆς Ἀμφικολιτῶν πόλεως.
Πρῶτον δὲ ἀγωνοθέτην τῆς
Σερραίων πόλεως· δι' ἑκ τῶν
ἰδίων γυμνασίων
Γ. Κλαύδιον Διογένους
ΚΥΡΙΝΑ ΔΙΟΓΕΝΗ ΑΡΙΣΤΗΣ ΕΝΕΚΕΙΝ
ἐπιμεληθέντος· Κασάνδρου
τοῦ Κασάνδρου.

B.

Η ΠΟΛΙΣ

Τὸν ἀρχιερεῖα καὶ ἀγωνοθέτην
τῶν σεβαστῶν
Γ Κλαύδιον Φλαβιανόν
Λυσίμαχον υἱόν
Γ Κλαύδιον Διογένους
ἀρχιερέως τοῦ κοινοῦ
Μακεδόνων τὸν ἐν πᾶσι
σιν εὐαργέτην εὐνοίας
ἔνεκεν τῆς εἰς αὐτὸν καὶ τῆς
διηκεκῆς φιλοδοξίας
δι' ἐπιμελητῶν
Διοσκούριδου τοῦ Ποσειδίππου
Πελοποννησιῶν
Εἰσιδώρου Οὐαλερίου.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

ΑΘΗΝΑΙΟΝ, σύγγραμμα περιοδικὸν κατὰ δημοτικὴν ἐκδοτέμενον
συμπράξει πολλῶν λογίων. Τόμου 2' τόμος α' καὶ β' (τῶν μηνῶν Μαΐου,
Ιουνίου, Ιουλίου καὶ Αὐγούστου). Σελ. 1—144.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Λόγος εἰσιτήριος εἰς τὸ μάθημα τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας, ὑπὸ Σπ. Π.
Λάμπρου— Ἐκθεσίς τοῦ ποιητικοῦ ἀγῶνος τοῦ ἔτους 1877, ὑπὸ τῶν
κριτῶν Β. Κοκκίνου, Θ. Ὀρφανίδου καὶ Θ. Ἀρεντούλη— Περὶ τῆς οἰ-
κίας τοῦ Σωκράτους, ὑπὸ Σ. Δ. Πάλλη— Ἡ παρὰ τῇ Θέσσει ἐκρήξις τοῦ
1850, ὑπὸ Κ. Σ. Ἐπιγραφαὶ ἐκ τοῦ Ἀσκληπείου καὶ τῶν περὶ τὸ τόπον,
ὑπὸ Στεφ. Α. Κουμαννίδου— Βιβλιογραφικά, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ— Κριτικά
καὶ γραμματικά, ὑπὸ Κωνσταντίνου Σ. Κόντου— Περὶ τῆς κινήσεως τοῦ
ἡλίου ἐν τῷ χώρῳ, ὑπὸ Α. Κ. Κοκκίδου— Βιβλία νεοφανῆ— Μετεωρο-
λογικαὶ παρατηρήσεις— Παράγραφα.

Ἐδίδονται προσεχῶς ἐν Ἀθῆναις τὰ ἐξῆς.

1) Ἱστορία τοῦ τηλεγράφου, μετὰ παραρτημάτων περὶ τηλεφώνου,
μικροφώνου καὶ φωνογράφου, ὑπὸ Α. Α. Ἀργυροπούλου, πτυχιούχου τῆς
τηλεγραφικῆς σχολῆς τῶν Παρισίων.

2) Μετάφρασις τοῦ Κασάνου ἐκ τοῦ ἀραβικοῦ ὑπὸ Γερσίου Ι.
Πεντάκη, Ἀ' διεμηνησῶς τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Γ. Ἑλλήν. προσηνέου.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

ΚΑΘΕΙΣ

ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ.

Κατὰ τὴν ἐν Πάρισις ὑπὸ Μιγνίου (Migne) ἔκδοσιν εἰς τ. 6 μ. σ. 184.)

Ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἐγκάψαντες εἰς μακρὰς καὶ ἐπισταμένους τῶν συγγραφεῶν τῶν θείων ἡμῶν πατέρων καὶ διδασκάλων, ὡς καὶ τῶν βυζαντινῶν συγγραφεῶν μελέτας, καὶ πάντα αὐτῶν τὰ συγγράμματα ἐπιμελῶς ἀνερευνήσαντες, πλοῦτον, κατὰ ἀλήθειαν, ἀνεύρομεν ἀκένωτον καὶ θησαυρὸν πάσης γνώσεως καὶ ἐπιστήμης πολυτίμων ἄλλ', ὡς μὴ ὠφελεν, ἐγκεκλεισμένον καὶ τοῖς πλείστοις ἀγνωστον δι' ἃ ἐνομίσαμεν, ὅτι σπουδαῖον ἠθέλωμεν πράξει ἔργον, ἀναλαμαδάνοντες τὴν εἰς φῶς ἐξαγωγήν τοῦ λίαν μὲν ἀναγκαίου καὶ ἀρθίου, ἀλλ' ἀγνώστου καὶ παραμελημένου τούτου θησαυροῦ ἡ σοφία κεκρυμμένη, καὶ θησαυρὸς ἀφανῆς τίς ἢ ὠφέλεια ἢ ἐπὶ τούτῳ καὶ προέβημεν εἰς τὴν σύνταξιν τῆς παρούσης κλειδοῦ τῆς Πατρολογίας καὶ τῶν βυζαντινῶν συγγραφεῶν.

ἔχοντες ὑπὸ ὄψιν τὴν ἐσχάτως ὑπὸ Μιγνίου (Migne) ἐκδοθείσαν Ἑλληνικὴν Πατρολογίαν ἐν τόμοις ἑκατὸν ἐξήκοντα καὶ ἐνί, κατετάξαμεν σύμπασαν τὴν ἀπειροπλήθη αὐτῆς ὄλην ἀπὸ τοῦ α' ἕως τῶν α' ἑξήκοντος ἐν καταλόγῳ ἀκριβεῖ καὶ συστηματικῷ, ἐπόμενοι κατ' ἀκρίβειαν τῇ ἀριθμητικῇ τῶν τόμων σειρᾷ.

Ἐν τῷ συντάγματι τούτῳ κατὰ χρονολογικὴν τάξιν περιέχονται πάντες οἱ πατέρες καὶ διδάσκαλοι τῆς ἐκκλησίας, καὶ βυζαντινοὶ συγγραφεῖς, οἱ ἀπὸ τοῦ Α' — ΙΚ' αἰῶνος ἀκμάσαντες, καὶ ἐν τῇ Πατρολογίᾳ περιεχόμενοι. Πρὸς τούτοις δὲ σημειοῦνται τῶν συγγραμμάτων ἑνὸς ἑκάστου τὰ γνήσια, τὰ ἀμφιβαλλόμενα, τὰ νόθα, ὁ χρόνος, ἐν ᾧ ἕκαστος ἠκμασεν, οἱ τόμοι, ἐξ ὧν τὰ συγγράμματα ἑκάστου σύγκεινται, αἱ σχετικαὶ πρὸς ἕνα ἕκαστον αὐτῶν πραγματεῖαι αἰ ἀναλύσεις, τὰ σχήματα, αἱ μαρτυρίαι καὶ σημειώσεις, αἱ περιέχει ἢ ἔκδοσις. Ὅθεν διὰ τοῦ παρόντος συγγράμματος καὶ ὁ ἔχων τὴν Πατρολογίαν εὐκολύνεται εἰς εὐρεσίν τῶν περιεχομένων, καὶ ὁ μὴ ἔχων ἢ καὶ ἀγνώων τίς ἐστὶ Πατρολογία εὐχερῶς δύναται νὰ λάβῃ γνώσιν περὶ πάντων τῶν ἐν αὐτῇ.

Ἐκλήθη δὲ Κλειδοῦ Πατρολογίας καὶ βυζαντινῶν συγγραφεῶν ἢ προαγγελομένη συγγραφή, ὡς ἀναπετανοῦσα οἶκει τὰς πύλας τῶν πολυτελῶν ἀνακτόρων τῶν θείων ἡμῶν πατέρων καὶ προγόνων, καὶ εἰσάγουσα καὶ καθοδηγοῦσα πάντα φιλομαθῆ εἰς τοὺς πλοῦτους αὐτῶν θησαυροὺς, τοὺς πάσης θείας καὶ ἀνθρωπίνης γνώσεως μετὰ τοῦ, καὶ παραστῶσα πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ τὴν ἱερὰν θεολογίαν, τὴν ἀληθῆ φιλο-

σοφίαν, τὴν φυσιογνωσίαν, τὴν ἱστορίαν, τὴν ἀπτρονομίαν, τὴν ἰατρικὴν, τὴν νομικὴν καὶ πάντα ἄλλην σύγγερνον αὐτοῖς γνώσιν.

Ἐπειδὴ δὲ ἐν τῇ ὑπὸ Μιγνίου (Migne) ἐκδοθείσῃ Πατρολογίᾳ δὲν περιλήφθησάν τινες τῶν βυζαντινῶν συγγραφεῶν, αἱ οἱ εἰσὶν Ἰωάννης ὁ Λυδὸς, Ζώσιμος ὁ Κόμης, Προκόπιος ὁ Καισαρεύς, Κόρσιπος ὁ Ἀφρικανὸς, Φλάκκος ὁ Μεραβιάδης, Θεοφύλακτος ὁ Σιμοκάτης, Μιχαὴλ ὁ Ἀτταλειάτης, καὶ ἡ ὑπὸ Μαρτίνου Κραυσίου Τουρκο-γραβικία, πρὸς πληρεστέραν καὶ τελειότεραν τοῦ ἔργου κατάρτισιν, συμπεριελάβομεν καὶ τούτους ἐκ τῆς ἐν Βόννῃ ἔκδοσεως αὐτῶν.

Ὅστε σύμπασα ἡ τῆς Πατρολογίας ὄλη, ἢ ἐν ἑκατὸν ἐξήκοντα καὶ ἐνί τόμοις περιεχομένη, ἐν ἐνί καὶ μόνῳ τεύχει, ὡς ἐν σκελετῷ, συμπεριληφθεῖσα καὶ ὑποδειχθεῖσα ὅποια τίς ἐστί, θέλει, νομίζομεν, χρησιμεύσει ὡς ὁδηγὸς οὐ μόνον τοῖς περὶ τὴν θεολογίαν ἀσχολουμένοις, ἀλλὰ καὶ παντὶ ἐν γένει ἐπιστήμονι καὶ λογίῳ καὶ αὐτοῖς δὲ τοῖς ἐν ὑτέρω λόγῳ τιθεμένοις τὴν τῶν θείων ἡμῶν πατέρων ἀνάγνωσιν θέλει καταδείξει, εἰς ὅσον καὶ ὅσον θησαυρὸς ἐγκλείεται ἐν τοῖς συγγράμμασιν αὐτῶν.

Τὸ ὅλον πόνημα, συγκείμενον ἐξ ὀγδοήκοντα περίου τυπογραφικῶν φύλλων, ἐν καλῷ γάρτῃ καὶ νέοις στοιχείοις, εἰς σχῆμα τέταρτον, ἰσομέγεθες τῷ τῆς Πατρολογίας τοῦ Μιγνίου (Migne), ἦς καὶ παράρτημα θεωρηθῆναι δύναται, εὐρίσκεται πρὸ δύο ἡδὴ μηνῶν ἐν τοῖς κισστηρίοις τυπούμενον.

Τιμᾶται δὲ διὰ τοῦ συνδρομητῆς ἀντὶ δέκα πέντε φράγκων (15).

Ἐὰν δὲ τῇ προαγγελόμενῳ τούτῳ πόνημα, τὸ ἀληθῶς πρωτότυπον ἐν τῷ εἶδει αὐτοῦ, εὐμενῶς γένηται ἀποδεκτόν, καὶ νομισθῇ ὠφίλιμον, ἀμέσως κατόπιν, θεῖα συνάρασει, θέλωμεν ἐκδώσει καὶ ἕτερον ἀναγκαιότατον καὶ πᾶν ὠφέλιμον βιβλίον, Ταμείον τῆς ὄλης Πατρολογίας ἐπιγραφόμενον, ἧτοι γενικὸν ἀναλυτικὸν πίνακα κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν συντεταγμένον, καὶ πεπλουτισμένον δι' ἀκριβεστάτης συλλογῆς πασῶν τῶν ἐν τῇ ὄλῃ Πατρολογίᾳ εὐρισκομένων ἀξιοσημειῶτων ἐνοπιῶν, λέξεων, πραγμάτων καὶ κυρίων ὀνομάτων, καὶ τῆς παραπομπῆς αὐτῶν ὅτι δὲ δι' αὐτοῦ πᾶς λόγιος, εἴτε θεολόγος, εἴτε ἄλλης οἰοσθήποτε ἐπιτημῆς κάτοχος, τὰ μέγιστα εὐκολυνθήσεται πρὸς πᾶσαν περὶ παντὸς ἀντικειμένου ἔρευναν καὶ μελέτην, τὴν πρᾶγμα ἀφ' ἑαυτοῦ, νομίζομεν, ὄλην.

Ἐν Ἀθήναις, 1878 κατὰ μῆνα Σεπτεμβρίου.

Ὁ πρῶτος μητροπολίτης Ἀδριατικῆς ΔΑΡΔΑΝΟΣ ΣΧΟΛΑΡΙΟΣ.

Σ. Ἀ. Ἀστ. Συνδρομητῆς τοῦ σπουδαιότατου τούτου συγγράμματος, περὶ οὗ ἄλλοτε ὁ Ἀνατολικὸς Ἀστὴρ εἶπε τὰ δεόντα, ἐγγράφονται ἐν τῷ γραφεῖ τοῦ Ἀνατολικῶ Ἀστέρος.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ.—Κατὰ τὰς γερμανικὰς ἐφημερίδας, ἡ πρεσβευτὴς Λαομάργος ἀπέστειλε πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν Βήκονσφελδ μυχρὸν ὑπόμνημα, δι' οὗ πειρᾶται ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου ἐν τῇ Ἀνατολῇ βλάπτει τὰ βρετανικὰ συμφέροντα, καὶ ὅτι ἐγχείρται ἐν τῷ συμφέροντι τῆς Ἀγγλίας μηδεμίαν ἢ Ἑλλάς νὰ λάβῃ ἔκτασιν!

ΑΥΣΤΡΙΑ.—Κατὰ τὰς αὐστριακὰς ἐφημερίδας οἱ ἐν Βοσνίᾳ συλλαμβανόμενοι ὑπὸ τῶν Γούρκων αὐστριακοὶ στρατιῶται δεινῶς ἀρωτηριάζονται. Οἱ ἐν τοῖς νοσηλείαις τῆς Βιέννης νοσηλευόμενοι τραυματῆαι ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται, ἐπισκεπτόμενοι καθ' ἡμέραν σχεδὸν ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος, διηγοῦνται τὰ οἰκτρὰ ταῦτα ἐπεισόδια.

Τὰ αὐστριακὰ στρατεύματα κατέχουσι τὸ Λίβνον. Μετὰ δὲ τὴν διάβασιν τοῦ Σαῦου κατέλαβον τὴν γραμμὴν Σάκοβα Γραδοσκά.

Συνιλήθησαν οἱ δολοφόνοι τοῦ ἐν Σαραγιέβα ἰταλοῦ προξένου Παρόδ.

Λέγεται ὅτι κατελήφθη καὶ ἡ Βαλίνα ὑπὸ τῶν Αὐστριακῶν.

Ἡς τὴν ἐν Ἑρζεγοβίῃ ὄχυρὰν πόλιν Στόλατς, κατοικουμένην ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ὑπὸ Μωαμεθανῶν, εἶχεν ἐπιβάλλει ὁ στρατηγὸς Ἰωβάνοβιτς χρηματικὴν εἰσφορὰν εἰς 100 000 φραγκίων, πρὸς τιμωρίαν τῆς προδοτικῆς αὐτῆς συμπεριφορᾶς. Τὸ ἥμισυ τῆς εἰσφορᾶς ταύτης ὀρίσθη ὑπὲρ τῶν χερῶν καὶ ὄρνυδων τῶν ἐν Στόλατς πεσόντων στρατιωτῶν.

Τὰ τελευταῖα καταφύγια τῶν ἐν Ἑρζεγοβίῃ ἀνταρτῶν Λίβνον καὶ Κοβούκλ, μετὰ ἰσχυρὸν κανονβολισμὸν, παρεδόθησαν. Πολλοὶ τῶν ἐπαναστατῶν κατέρχον εἰς τὸ μαυροβουνιωτικὸν ἔδαφος.

Κατὰ τὸ ἐν Βιέννῃ ἐπίσημον δελτίον, τὸ Στόρνικ, Πέτροβατς, Βεχάτς, Κουλέν Βακούφ καὶ Βιέλατς ὑπετάγησαν ἀνευ ὄρων.

Ὁ ἡγεμὼν τοῦ Μαυροβουνίου εἶπε τὸν στρατὸν αὐτοῦ εἰς ἐμπόλεμον κατὰστασιν.

Ὁ κόμης Ἀνδράσσης ἀνήγγειλεν ἐπισήμως ὅτι ἡ βοσνιακὴ ἐπανάστασις προσεγγίζει εἰς τὸ τέλος τῆς, ὃ δὲ γενικὸς ἀφοπλισμὸς ἐξακαλουθεῖ.

ΓΑΛΛΙΑ.—Ἐκρηξίς τοῦ Βεζουβίου ἐγένετο αἰφνιδία.

ΓΑΛΛΙΑ.—Ἡ ἁΓαλλικὴ Δημοκρατία ἐδομησίευσεν ἐπιστολήν, ἐν ἣ ἀνακευάζονται ἐν πρὸς ἐν ἅπαντα τὰ ἐν τῷ τουρκικῷ ἀνυπομονήματι ἐπιχειρήματα τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργῶ καὶ λαβρετ πάσᾶ.

Τὰ ἡμερησία Νέα» ἐπαινοῦσι τὴν ἐγκύκλιον τοῦ κ. Δεληγιάννη ὡς λίαν μετριοπαθῶς συντεταγμένην, ὑπεστυρίζουσι δὲ ἐνθέρμως τὴν πρὸς τὰς δυνάμεις ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος.

ΡΩΣΙΑ.—Κατὰ τὰς πλείστας τῶν ρωσικῶν ἐφημερίδων, πρωτεύουσα τῆς βουλγαρικῆς ἡγεμονίας ἐστὶν ἡ Σοφία.

ΤΟΥΡΚΙΑ.—Ὁ ἀγγλικὸς στόλος ἐκ Πριγκίπου ἀπέπλευσεν εἰς τὸν κόλπον τῆς Ἀρτάκης, ὅπου λέγεται ὅτι θέλει παραχειμάσει.

Οἱ Ρῶσοι ἀπεσύρθησαν ἐκ τῶν πέριξ τῆς Κ)πόλεως μέχρι Ραϊφεστού, ἐγκαθίσταμένων τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν.

Ὁ βουλευτὴς Σμύρνης Μενελεῆς Ζαδὲ ἱμῖν ἐπέδης καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ναμὶκ ἐπέδης καταδικάσθησαν εἰς ὑπερορίαν, ὡς καταλέγοντες κατὰ τῆς κυβερνήσεως καὶ ζητούντες νὰ ἐξαίρῳσι τὴν ἀπέχθειαν τοῦ τουρκικοῦ ὄχλου κατὰ τῶν κυβερνητικῶν ὀργάνων καὶ τοῦ χριστιανικοῦ στοιχείου.

Ὁ περὶ εὐθύνης τῶν ὑπουργῶν νόμος ἐπεκυρώθη.

Οἱ κάτοικοι Κορυτσᾶς καὶ ἄλλων μερῶν ἐξαιτοῦνται τὴν ἀποστολὴν τακτικῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων πρὸς ἐκπαθάλισιν αὐτῶν ἀπὸ τῶν περιφερομένων σιφῶν πρὸς λήστευσιν καὶ ἐκτελέσιν βιαιοπραγιῶν. Κατὰ τὴν ἀτάμπευμν, ἑλλειψίς ἀσφαλείας ὑπάρχει καὶ ἐν τοῖς πέριξ τῶν Ἰωαννίνων.

ΑΓΓΛΙΑ.—Ὁ κ. Γλάδστον δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ, δημοσιουθείσας ἐν ταῖς ἀγγλικαῖς ἐφημερίαις, ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα ὅτι τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα ἀξιωθήσεται τῆς δεούσης προσοχῆς παρὰ τῆς Ἀγγλίας, ἥτις διεκήρυξε κατὰ τὴν 8 ἰουλίου ὅτι αἱ ἀπαιτήσεις τῆς Ἑλλάδος ἦσαν ἀξίαι μεγάλης προσοχῆς καὶ σκέψεως ἐν μέρους τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως.

Αἱ ἐγθοσπραξίαι θέλουσιν ἀρχίσαι παρευθύς, ἐὰν ὁ ἡμίονος τοῦ Ἀσχανιστᾶν ἀρνῶθῃ νὰ ικανοποιήσῃ τὴν πρὸς τὴν ἀγγλικὴν πρέσβεισιν γενομένην ὑπόσιν.

ΡΩΜΑΝΙΑ.—Ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τῆς Αὐστρίας, Ἀγγλίας καὶ Ἰταλίας ὁ τίτλος βασιλικῆς ὑψηλότητος, ὃν ἔλαβεν ὁ ἡγεμὼν τῆς Ρουμανίας Κάρολος.

ΚΙΝΑ.—Αἱ ἐκ Κίνας ληφθεῖσαι λεπτομέρειαι περὶ τοῦ ἐπικρατοῦντος ἐν τῇ Κινικῇ αὐτοκρατορίᾳ λιμοῦ εἶναι ἀληθῶς φορικώδει. Ὑπολογίζεται δὲ εἰς 4 ἑκατομμύρια ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκ τοῦ λιμοῦ ἀποβιωσάντων. Γίνεται μάλιστα λόγος καὶ περὶ ἀνθρωποφαγίας.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἐρεῦνας, ὃ πληθυσμὸς τῆς γῆς ἀνέρχεται εἰς 1,439,145,300 ψυχῶν. Ἡ Εὐρώπη περιλαμβάνει 312,398,480 ἢ ἄσιν 834 ἑκατομμ. ἡ Ἀφρική 205,219,500 ἢ ἄσιν 205,219,500 ἢ Ἀυστραλία καὶ ἡ Παλαινησία 4,114,300 καὶ ἡ Ἀμερική 86,116,000.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Ἀγαγεῖν ἄσκαμα: ἐν τῇ αὐτοκρατορικῇ ἡμερησίᾳ ὑπὸ τὸν τίτλον Μαυροβουνίου διενθουτῆς τοῦ ἀντεροσκαπείου, καθηγητῆς Ἀγροτικῆς, ἀνεκάλω-

σε τῆς ἐξῆς παρίδοξον εἶδον εἰς τὰς ἐσημερίδας τῆς πόλεως ἐκελευσε. Τῆ δὲ ἰουλλίου πεπιόσης βραχῆς, παῖδια τινὰ ἐνόμισαν εἶπετε χαλάρα. Ἐλευθὸν ἐπομένως βόλους τινὰς καὶ ἔφεραν τούτους εἰς τὸ στήμα, ἀλλ' ἄπολα βπήρξεν ἡ ἐκπληξίς των διὰ τὸ εἶδον εἶπε κατέπιον ἄλλας. Οἱ βόλοι οὐνοὶ τοῦ ἀλατος ἔχουσι μέγεθος ἴσον πρὸς τὸ τῶν κόκκων τῆς χαλάρας.

— Ὁλλοὶ μόνον ἡμέραι παρήλθον ἀπὸ τῆς φοβερᾶς ἐπὶ τοῦ Τιμείσεως συγκροσεως καὶ νέα πάλιν ἀγγέλλεται καταστροφή, ἐπειρεῖ καὶ οὐσα τὸν θάνατον 300 περίπου ψυχῶν.

Ἐν τῶν πλουσιωτέρων ἀνθρακωρυχείων τῆς Οὐαλλίας εἶναι τὸ λεγόμενον τῆ ἠρίγκπος τῆς Οὐαλλίας, ὡς ἐγκαινισθὲν τῇ ἡμέρᾳ τῶν γάμων τοῦ διαδόχου. Τὴν πρώτην τῆς 11 τρέχοντος εἰργάζοντο ἐν αὐτῷ περὶ τοὺς 400 ἐργάται, ὅτε φοβερὰ ἐπῆλθεν ἐκρηξίς τῶν ὑπὸ τοῦ ἀνθρακος ἀραδισομένων ἀερίων. Πανταχόθεν ἐσπενσαν ἀμέσως εἰς βοήθειαν, ἀλλὰ δυστυχῶς περὶ τοὺς 80 μόνον ἠδυνήθησαν γὰρ σώσωσιν, ἐβρισκομένους παρὰ τὸ στήμιον τοῦ ἕρπυτος, πάντες δὲ οἱ λοιποὶ καὶ περὶ τοὺς 40 ἔσπου ἐτάφησαν ὑπὸ τὰς καταρρευσάσας στοά. Τὸ λυπηρότερον δὲ εἶναι ἐστὶν ἐπὶ τὴν ἐκρηξίην ἠκολούθησε πυρκαϊὰ τοῦ ἀνθρακωρυχείου. Ὅστε αἱ ἀπὸπειραι πρὸς διάσωσιν τῶν λοιπῶν θυμάτων ἐκασταν ἐξ ἀνάγκης, τὸ δὲ συμβούλιον τῆς εταιρίας συνελθὼν ἀποφάνθη ὑπὲρ τῆς ἀμέσου καταπλημμυρησεως ὁλοκλήρου τοῦ ἀνθρακωρυχείου πρὸς κατάθεσιν τῆς πυρκαϊᾶς καὶ πρόληψιν περαιτέρω ζημίας.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

ΚΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ οἰκία παράλιος ἐν Φανορίῳ, ὑπὸ ἀριθ. 32, ἐν μέρει λιθόκτιστος, περιέχουσα πέντε δωμάτια, στέρναν ἐκτεταμένην, φρέαρ, κήπον ἐκτεταμένον, λιμάνι μὲ σιδηρᾶς κηκλίδας καὶ ὑπὸ τὴν οἰκίαν μαγαζεῖον λιθόκτιστον μὲ θόλον.

Πληροφορίαι δίδονται ἀπὸ τὸν κηχαγίαν τῆς ἐνορίας Φανορίου κύριον Ἰωάννην.

Ἀληθευτάρια μικρὰ, προσευχητάρια, ἠθικὰ, ἱερὰ ἱστορία, κατήχησις πρὸς χρῆσιν τῶν δημοτικῶν σχολείων κ.λπ. καθὼς ἐγγχειρίδιον ἑλληνικῆς γραμματικῆς, πωλοῦνται ἐν τῷ γραφεῖῳ τοῦ « Ἀνατολ. Ἀστέρου» εἰς μετριωτάτας τιμὰς. (χαρτον. 100 γρ.).

Ἱερὰ κατήχησις πρὸς χρῆσιν τῶν ἑλληνικῶν σχολείων, ἄμ.

ΤΥΠΟΙΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ.

Ἐπιμετρήτης καὶ διευθυντῆς Β Δ. ΚΑΛΛΙΦΩΝ.